

Soví underground - mladší

Plní očekávání po ubytování v klubovně jsme konečně vyrazili do tajemného jihlavského podzemí hledat skupinu velkých badatelů, která tam měla přenocovat. Bylo nás 9 dětí: Adélka, Erička, Eliška, Evička, Terežka Z., Terežka R., Kryštof, Matyáš a velitel Dušanek. Se strachem jsme vlezli do temnoty. Po prvotním blouděním labyrintem sklepů a chodeb jsme se rychle zorientovali a razili si cestu tmou. Když už jsme se konečně blížili k cíli, tak jsme se konečně ztratili. Zachránil nás ale tichý šepot Kejmyho, který se nesl podzemím. Konečně jsme tu, zaznělo z našich úst. Zhltli jsme oběd a vydali se opět do temnoty na strašidelnou hru, hledat a vysvobodit vězně ze svého utrpení.

Záře svíce a tajemné zprávy nás zavedly až na hradební parkán, kde jsme ho ve větvích keřů konečně našli. Byl to pichlavý hlavolam Ježek ve vězení. Den jsme zakončili v klubovně hraním palerma, karet a zpěvu u kytary.

Ráno, jak jinak, opět do podzemí, tentokrát už i se Šalim, který se z nás nejvíc bál. Nedalo nám to a pod vedením starších kamarádů a Kejmyho jsme prozkoumali další části bludiště. Asi největším zážitkem tohoto bádání byl malý otvor ve zdi připomínající okénko spalovny mrtvol. Samosebou cesta vedla tudy dále. Objevili jsme cestu i obrovské prostory, asi pod jihlavskou radnicí. Čas se ale krátil a rodiče již na nás netrpělivě venku čekali. Co na plat, bylo to krásné, ale museli jsme opět ven na sluneční světlo a do ranní zimy a domů. Tajemné podzemní jezero snad objevíme někdy příště.

Tak zase příště Ahojoj.

Adélka a Dušanek

Soví underground – starší

Sešli jsme se v hojném počtu 23 dětí + 3 dospěláci u dolní kašny Jihlavského náměstí. Starší děti si šly s Kamilem dát batohy a veškeré věci do místního sklípku a pak jsme se konečně odebraly dotoužebně očekávaného podzemí. Zde jsme po dlouhém prozkoumávání se, posléze našli příhodné místo nejen na spaní, ale i na naše celodenní trávení času v katakombách.

Následně nám Šali donesl plachty a my si mohli připravit ležení. To se samozřejmě neobešlo bez různých nástrach, problémů a nečekaných situací. Jako třeba, že ulička je moc úzká a musíme vymyslet, jak se do ní na spaní poskládat nebo, že Johnny si nemůže sednout, kam ho napadne, protože někteří mají v batohu lehce zničitelné věci :), vid' Vodoušice??

Mezitím přišly mladší Sovy pod vedním Dušanem a proběhl dobrý obýdek od kuchařky Evči, mamky od holek Díbelkovic a megakrátký poledňák (asi tak 15 min.!!!) Ale na kytaru Vít'a s Keliškou samozřejmě stihli zahrát a my všichni si s nimi zazpívat.

Pak už nás temné uličky volaly k tajemné hře hledání map a luštění šifer. Blikotající svíčky, trocha našeho strachu v tmavých uličkách a různé nápisy na kostleích, nás dovedly až k objevení ježka v kleci.

Po našem úspěšném nalezení ježka, jsme se my starší, vrátili zpátky do podzemí. Taky nesměla chybět svačina a pak večere a také naše soví oblíbená hra na upíry. Nepromeškali jsme ani možnost důkladného prozkoumání přilehlých částí našeho ležení.

V pozdějších hodinách, i když to nebylo poznat, nás ještě čekala zkouška odvahy.

Každý sám jsme se vydali podél lana, do úzkých tmavých uliček a doufali, že zde zbloudilého Švéda nepotkáme. Největší poseroutka, co se nejvíc bál, byl nakonec DandaKšanda. Ale i ten přeci jen překonal svůj strach a prošel stezku alespoň s malou hrdostí nebojsoj.

Pak už pomalé uložení ke spánku a večerní kytara.

Taky jsme zjistili, že Gap je naše noční můra. Podařilo se mu pozdě v noci probudit skoro celou družinu!!! Keliška už nesmí spát na konci řady!! :)

Ráno nás brzy opustily tanečnice Bára a Bára, pak už následovalo sbalení věcí, snídaně a rychlé přesunutí k našemu poslednímu prozkoumání katakomb... a o půl jedenácté nás už čekali naši rodiče zpátky na náměstí. Bylo to super, tma, teplo, sranda, rozlitý džus, mokré karimatky a spacáky, švéd z války, kytara a spousta dalších zážitků.

Ahoj příště. Jůla a Štěpa a taky Kšanda.